REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă; Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 137. **Brașov, Duminecă 22 Iunie (5 Iulie)** **1908.**

Destăinuiri diplomatice

despre intrevederea dela Reval.

Rămâne cel mai interesant capitol al discusiunilor de azi ale pressei cestiunea: Ce s'a pus la cale la întrevederea dela Reval și la ce schimbări ne putem aștepta în viitorul cel mai apropiat?

Nu mai trebue să spunem, că întrebarea aceasta ne privește foarte deaproape și prin urmare trebue să intereseze în mod deosebit pe cei din monarchia noastră. Dar totodată nu putem trece cu vederea, că noua constelație ce se pregătește în politica mare, atinge și națiunile mici europene și îndeosebi sunt Românii cari în posițiunea lor permanent dificilă între cele două mari împărății sunt espuși mai mult înrâuririlor ce rezultă din raporturile între marile puteri ale Europei. Până acuma România a avut ca punct de razim în politica ei esterioară alianța triplă, de care a fost mai mult sau mai puțin constrânsă a se apropia încă de acum douăzeci și cinci de ani. Nu este prin urmare o întrebare de a doua mână pentru România, dacă în cazul unei eventuale schimbări a constelației generale, ce se vestește de pretutindeni ca o urmare a apropierei Angliei de Rusia, mai poate să conteze la razămul de până acuma, ce o mânase în apele politicei de pace germano-austriace.

In asemeni împrejurări sunt de un deosebit interes pentru noi destăinuirile diplomatice ce le face un consilier de legațiune german în retragere Vom Rath, care mai de demult a fost atașat ambasadei germane în Londra. vom Rath este și deputat în parlamentul german. Sub titlul „In dosul culiselor“, Rath publică în ziarul berlinez „Tag“, acele destăinuiri. In întroducere consiliarul delegațiune spune că cabinetul englez, care a funcționat la suirea pe tron a Regelui Eduard la 1901, nutrea în toată seriozitatea planul unei strânse alipiri a Angliei de tripla alianță și în deosebi de Germania. Ambasadorul Germaniei, contele Hatzfeld, inițiase deja în privința acestă tratări cu guvernul englez; neașteptata lui retragere și moarte a pus însă capăt acestei tratări. Cabinetul german s'a arătat ceva prea rezervat în decursul acestor negocieri pentru încheierea unei alianțe ofensive și defensive cu Anglia. Urmarea a fost, ca cabinetul englez, spre a ieși din izolația sa, s'a hotărât a se apropia de dubla alianță, care apropiere aduse după sine și intrevederea cea mai nouă dela Reval. Aici s'a stabilit împărțirea orientului-european între Rusia, Franța și Anglia, pe lângă oarecari considerații față cu interesele austro-ungare, însă cu totala eliminare a intereselor germane.

Acesta să fie punctul principal al memorandului, care cuprinde rezultatul conferențelor dela Reval. Impărțirea orientului european, de care e vorba, se referă la Turcia europeană, Asia mică, Arabia și Persia. Interesele englezе se preciseazâ într'acolo de a crea o directă și independentă legătură pe uscat cu India. Franciei i se dă la aceasta împărțire protectoratul asupra Syriei, pe când Rusia capătă *mână cu totul liberă la Bosfor* prin aceea că Anglia renunță la vechia ei politică tradițională. *Austro-Ungaria* nu poate fi ignorată cu totul la aceasta împărțire. Ambasadorul englez, lord Curzon, este de părere că Austro-Ungariei i-se poate garanta eventual *estinderea sferei sale de putere până la Salonic*. Italiei să i se promită ca compensație Illyria. Cu Italia vor să evite ori ce diferențe. De aceea prevăd pentru ea avantaje și în alte locuri.

Pentru moment — zice autorul articolului din „Tag“ — politica engleză țintește într'acolo de a trage Austro-Ungaria în hora alianței anglo-ruso-franceze.

Regele Eduard are de gând să afle un mijloc nou pentru a împăca interesele Austro-Ungariei în Orient. In locul programului dela Mürzsteg care este părăsit. Printr'asta voiește să libereze politica austro-ungară de dependența ei de politica germană.

In partea ultimă a articolului său consilierul vom Rath spune, că regele Eduard vrea să vie iarăși la Marienbad și de acolo să meargă la Ischl [illegible] va succede se câștige pe bătrânul împărat Francisc Iosif pentru politica engleză. Vom Rath se întreabă în fine dacă suveranul austro-ungar se va putea decide a se rupe de îmbrățișarea cu Wilhelm II pentru a primi propunerile regelui Angliei, ce sunt destul de favorabile pentru Austro-Ungaria. Se naște dar pentru Germania pericolul, că în viitor se va slăbi legătura ei cu Austro-Ungaria. Până acum antagonismul dintre Austria și Rusia în Balcani a fost adevăratul ciment pentru alianța germano-austriacă. Cu cât mai mult se va topi acest cement cu atât mai mult se va slăbi și alianța aceasta a Germaniei cu Austro-Ungaria, căreia i-s'a dat o lovitură mare prin politica germană față cu Polonii.

Dacă se vor confirma datele acestea ale diplomatului german, atunci înțelegem că Revalul a pus așa de mult pe gânduri pe Wilhelm II.

La jubileul „Gazetei“.

Săntejude, 2 Iulie 1908.— Vă rog a primi și dela mine suma de 4 (patru) *coroane 50 bani*, pentru fondul jubilar al „Gazetei“. Totodată Vă doresc d-le Director și pe viitor curaj la conducerea „Gazetei“, susținând stindardul primit dela antecesorii D-voastră. La mulți ani spre fala neamului! La mulți ani stejarule verde în curaj!

Vasiliu Pușcariu,
protopop.

19 Iunie 1908. (Vila Smara)

Improvizație

Lui A. Mureșianu.

Cei d'întâi ca cei din urmă
Zis'a oarecând Isus:
Fie-ți visele 'mplinite
Și urmașii și mai sus
Să înalțe a ta falâ,
Patrioticul avânt;
Cel ce muncit'a ca tine
[illegible]
De aceea toți Românii
Te-au cântat așa frumos
Și cu ei recunoștința.
Astăzi ți-aduce prinos

Smara.

Dicio Sân-Mărtin, 2 Iulie 1908.— Stimate d-le Mureșianu! Trimit *10 (zece) coroane* pentru fondul jubilar. Felicit „Gazeta Transilvaniei“ cu bucurie adevărată a inimei. Doresc succese strălucite și viață nesfârșită pentru „Gazetă“, întru apărarea drepturilor poporului român, eară D-voastră viață lungă și plină de fericire, văzând cu ochii apreciată munca greu dusă pentru înaintarea neamului nostru.

Dr. Romul Boilă,
advocat.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Santinela.

Schiță de Em. Gârleanu.

Seara se lăsă de vreme, umedă și rece. Norii, atârnați ca niște perdele de cer, își târau capetele pe pământ, împrăștiindu-se din când în când într'o bură de ploaie măruntă, deasă ca peria. Mirosul înnecăcios, pipărat al prafului de pușcă, se amesteca peste tot cu cel acru al sângelui frământat în țărâna cleioasă de picioarele oamenilor și al cailor. Apa ce cădea de sus spăla câmpia, strângând prin vălcele ochiuri adânci în care cercetașii se afundau până la glesne. Pe ici-colo, facle fumegânde își aruncau lumina tristă împrejurul soldaților ce ridicau pe răniți. Și peste tot orice sgomot de viață se stinsese; tot furnicarul de oameni ce cu puțin înainte se svârcolise în spasmele furiei nebunești părea că fusese înghițit de pământul căscat deodată sub picioarele lor. Puterile se sleiseră, inimele băteau înăbușite, brațele căzuseră frânte. Și 'n față Grivița se ștersese în întunerecul de nepătruns. Dar oamenii veghiau. Se putea ca Turcii să încerce un atac în urma isbânzilor avute, după cum și dânșii se temeau ca Românii să nu năvălească din nou în zorii zilii. Răniții fură ridicați, faclele se stinseră, iar prin întunerecul ce apăsa câmpia și sub ploaia ce cădea tot mai repede, santinelele începură să străbată câmpul ostenite, de abia târându-și picioarele, spre dușmanul din față.

Din avanposturile regimentului 14 dorobanți se pregătea să pornească în patrulă sergentul Nastea, cu soldații Ion a Vădănii, Pricop George și Cardaș Vasile. Sergentul împrumută o cartușieră, căci a lui rămăsese pe câmpul de luptă, își cercetă cartușile, apoi își strigă oamenii și porni. Trebuiau să străbată linia avanposturilor apoi, împrăștiindu-și pe cei trei oameni în santinele, să străpungă cercetând, cât or putea mai înainte, spre Grivița. După ce merseră câtăva vreme, umăr la urmă, sergentul se opri deodată:

— Par'că s'a auzit ceva.

Soldații ascultară ținându-și răsuflarea. De departe se auzea șuietul vântului trecând prin niște tufăriș. A Vădănii răspunse, șoptit:

— O *hi* fost la avanposturile noastre, domnule sergent!

Pricop încredință și el:

— Da, la avanposturi, în urmă.

Atunci sergentul Nastea hotărî:

— De-acu băieți, ne împrăștiem. Tu, Pricop o iei la dreapta; A Vădănii drept în față; Cardaș la stânga. Eu o să merg după A Vădănii.

Apoi după ce se gândi:

— Nu trebue să ne împrăștiem prea mult. Eu o să dau țignale cu flueru, ca sa nu ne răschirăm prea tare... Inainte, marș!

Soldații își făcură cruce și porniră...

Ploaia se inteția din ce în ce. Intunerecul era de nepătruns. Aerul încărcat te înnădușea. Cardaș se opri o clipă, ascultă, din urmă se auzi un țignal ușor, repețit de două-trei ori. Soldatul își șopti:

— Domn' sergent Nastea.

Și porni mai departe. Picioarele îi lunecau, simți că scoboară într'o vâlcea; se opri din nou. Nu mai auzi țignalul. Ploaia se repezi deodată ca un biciu șfichiuindu-i fața. Apa îi străbătu repede mantaua și-i îngreuia ranița. Capul i-se învălmăși, îl apucă par'că amețelele, se întoarse în loc neștiind unde să apuce; pe urmă merse la întâmplare. Crâmpeie de gânduri îi răvășeau mintea. Par'că-l cuprinsese frica. Ascultă puțin. Nimic. Atunci, cu glasul stâns, strigă de câteva ori:

— Domn' sergent; domn' sergent Nastea!

Nu primi nici un răspuns. Teama că se rătăcise îi înghețâ sângele în vine. Plecase de mult, trebuia să fi ajuns departe, poate chiar în fața Griviței. O toană de vânt îl înfășură într'o pânză de apă, luându-i sufletul, si de sus se porni deodată ca un potop. Cardaș se uită în toate părțile se găsească un adăpost. Freamătul frunzelor unui copac îi lovi spre dreapta auzul. Atunci se îndreaptă într'acolo. Grăbi, buimac, pasul, dar când ajunse, se opri deodată, dând piept prin întunerec, cu un om. Soldatul se desmeteci puse degetul repede pe trăgaciu, dar celălalt aruncă un cuvânt domol, un cuvânt străin pe care Cardaș nu-l cunoștea, dar pe care sufletul lui îl înțelese. Necunoscutul par'că spusese:

— Lasă!

Cardaș lăsă trăgaciul, apoi se uită bine la tovarășul care se lipise de trunchiul copaciului să se adăpostească de ploaie. Când ochiul i-se deprinse mai bine, Cardaș desluși chipul și trupul omului de lângă el. Era un soldat turc, o santinelă rătăcită ca și dânsul, trimisă să iscodească dușmanul. Cardaș se rezemă de copac cu pușca lângă el. Umărul lui ajungea pe cel al turcului și simți atunci că acesta tremura. Pipăi trupul păgânului; turcul era îmbrăcat numai în vengheră fără manta. Și lui Cardaș i-se făcu milă. Ca și când ar fi cunoscut limba Turcului, îl apucă de mână și ținându-i haina între degete, îl întrebă:

De ce n'ai luat mantaua, bre?

Străinul dădu din mână, în gol, și par'că iar răspunse cu glasul lui stins:

— Lasă!

Cardaș se gândi:

Din dieta ungară. Un mic incident între președintele Navay și Rakowsky, ca deputat, petrecut Miercuri la stabilirea ordinei de zi, s'a continuat alaltăeri, Joi, când dep. Beniczky a protestat contra purtării brusce și necolegiale a dep. Navay. Acesta îl face atent, iar Beniczky, ca să-și răsbune, cere să se constate, dacă camera e capabilă să aducă hotărâri. Și ce consternare, când s'au numărat numai 53 deputați! Era primejdie nu atât pentru proect, — care a fost primit fără prea multă vorbă, ci mai mult pentru dietele deputaților. Simțind acest pericol, Beniczky, la însistarea celor prezenți, și-a retras propunerea. Iar pertractarea proiectului și a urmat cursul regulat. S'au auzit 2 feluri de vorbiri la proect. *Unul dintre deputați îl primește*, dar *desaprobă* proectul, *al doilea îl respinge, dar rămâne* și mai departe în partidul guvernamental. La urmă a vorbit *Simonyi-Semadan* (poporal), care a declamat pentru primire. Deși puțini în dietă, proiectul novelei execuționale se primește.

— La finea ședinței *Szmrecsanyi* a interpelat în cestiunea grevei muncitorilor dela fabrica de gaz din Budapesta, atacând cu vehemență purtarea partidului social-democrat și comitetul muncitorilor. I-a răspuns Wekerle, punându-i în vedere alcătuirea cât mai apropiată a *legii grevei*.

— In casa magnaților eri s'a ținut — probabil —penultima ședință înainte de ferii. S'au pertractat și primit toate proiectele votate de casa deputaților în timpul din urmă.

Minunile șovinismului. Sub titlul acesta »Libertatea« din Orăștie demaschează și înfierează după merit cea mai nouă ispravă a direcțiunei gimnaziului reformat din Orăștie. Direcțiunea acestui gimnaziu maghiar *ceruse catecheților români să facă esamenul din religie în limba maghiară.* Cei doi domni protopopi români gr. or. și gr. cat., catecheții elevilor de aceste confesiuni, au spus însă singurul lucru ce-l puteau spune, că: le e peste putință a face examen în ungurește, după ce au instruat anul întreg românește și după ce limba oficioasă a bisericilor, a căror învățături le propun, e numai limba română! La asta direcțiunea gimnaziului le-a dat răspuns, că în altă limbă decât în cea maghiară, nu iartă să se facă nici un examen din religie.

mate, consistoriile din Sibiiu și Lugoj, a-și arăta cuvântul lor, cari au dus pricina la ministrul de culte, care însă până la încheierea anului, nu dase răspunsul său. In starea asta a lucrului direcțiunea gimnazială s'a ajutat așa, că a *dat tinerilor din religie tot calculul ce îl avuseră la mijlocul anului. Iar pentru viitor le-a dat de știre, că numai așa să mai și vie înapoi, dacă se obligă a învăța religia ungurește, — căci altfel din capul locului nici nu-i mai primesc în școală*!...

Iată una din roadele »politicei naționale energice« și a »supunerei noastre ideii de stat maghiar» lansate și decretate de Apponyi și Szell la congresul societăților »culturale maghiare« din Budapesta!

Audiențe la Țar. Țarul a primit Joi la Peterhof pe ambasadorii Rusiei la Berlin și la Constantinopole; apoi a fost primit președintele Dumei. Audiența a durat un ceas.

— Dacă vine cumva și domn' sergent?

Și iar i-se muia inima. »Săracu, ce-i vinovat și el, că l-o prinde?« Apoi gândurile îl furară. Iși aminti de companie, de ai lui și o clipă uită par'că de tovarășul de lângă dânsul. Atunci din pieptul turcului scăpă un oftat sfâșietor, atât de adânc încât lui Cardaș i-se păru că suspinase el. Intoarse capul; turcul încovoiat, adormise în picioare, trudit, frânt de osteneală. Cardaș îi simțea mâna caldă, slabă că-i pătrundea osul umărului prin manta. Deodată par'că îi veni până la ureche un țignal. Tresări, scutură pe turc, și-i strigă:

— Camarade, camarade! Acesta se trezi zăpăcit, se uita la Cardaș, îl bătu pe umăr și bolborosi câteva cuvinte, de abia suflate, apoi ridicându-și pușca cu greu se pierdu în noapte.

Ploaia se mai domolise. Cardaș o luă înapoi; peste câteva clipe auzi deslușit țignalul, și în curând ajunse la sergent și cei doi soldați.

Bine măi, credeam că te-o fi mâncat Turcii... Ce-ai văzut? Cardaș se opri scurt:

— Nimic, bună pace, să trăiți domn' sergent!

Și patrula porni înapoi, în ploaie, spre avanposturi.

(„Convorbiri critice.")

Sesiunea Dumei va fi închisă pe la 15 Iulie și redeschisă spre finele lui Octomvrie.

„Pacea" cu Croații.

In ziarul »Hrvatska« din Agram, dep. croat *Zagorac*, scrie despre rezultatul conferințelor ținute în Bpesta, pentru reluarea păcii între Croația și Ungaria. La conferințele, cari s'au ținut din îndemnul partidului poporal, au luat parte reprezentanți ai partidelor dietale: independist, constituțional și poporal. Delegații au ajuns la următorul rezultat: Actualul guvern croat să fie înlocuit de unul provizor. Noul ban va avea să declare în dieta croată, că în înțelesul legii sancționate la 10 April 1874, este responzabil dietei, al doilea că între Ungaria și Croația este comuniune de stat. Ce privește cestia limbei, ea se conzideră rezolvată deja în legea pactului croat-maghiar. Referitor la căile ferate, că ele sunt ale statului maghiar sau formează întreprindere privată, conferința a hotărît, că vor tracta cestiunea în comisia regnicolară, unde necondiționat va avea să se decidă în interesul Croaților.

Deputații croați, cari au luat parte la conferință au predat un memoriu deputaților unguri, în care, sunt rugați aceștia să saneze unele dispozițiuni contrare naturei pactului. Noul guvern va avea de îndeplinit mai multe legi și reforme de însemnătate precum sunt cele despre judicatura administrativă, organizarea secții economice a guvernului croat, și introducerea votului universal. Conform acestora vor trebui publicate noile alegeri pentru dieta croată, care va alege comisia regnicolară. La toate dorințele delegaților croați, deputații unguri au răspuns pozitiv, cerând numai fixarea cercului de competință a comisiilor regnicolare.

După știrile acestea date de unul dintre delegați, citiți știrea suflerului coaliționist »Bud. Hirlap« întortochiată cum nu se mai poate: Conferințele amintite n'au avut colorit oficios. Guvernul a știut de ele, dar n'a influințat în nici un chip pertractările urmate. Deputații din propria hotărîre au discutat condițiile reînoirei păcii, ceeace nu li-se poate tăgădui, având dreptul de a se mișca liber ca membrii ai parlamentului și eventual a promova pacea. Decisiile deputaților nu sunt obligatoare

păcii ar fi favorabile guvernul le discută și nu le desaproabă, dar numai prin intermediul banului.

Atâta spune »B. H«. Va să zică: deputații țin conferințe, aduc hotărâri... dar nu's obligatoare. Guvernul știe de ele... dar nu exercită nici o influință, nu le conzideră de oficioase. Dar cum se le și conzidere astfel, când lucră pe ascuns, pe la spatele banului... Iar dnii deputații recunosc în conferințe drepturile autonome și cererile îndreptățite ale Croaților, dar sunt contra lor, și le desconzideră — în semnul statului unitar național — când să arată opiniei publice maghiare atât de credule.

Ce ironie coaliționistă?!

Situația în Persia. »Berliner Tageblatt« află din Teheran, că colonelul rus Liatkov, care are comanda supremă a trupelor persiane, și care a fost numit guvernator general al Teheranului, a dat o *proclamație*, prin care interzice cu desăvârșire purtarea de arme, aceasta sub amenințare cu pedeapsa cu moarte. De asemenea prescrie pedepse foarte severe pentru acei, cari vor huidui pe soldați. O altă proclamație a guvernatorului general ordonă vânzarea pânei și a cărnei, și desemnează locurile, pe cari vor putea staționa trăsurile orașului. Liatkov proectează sporirea brigăzii de cazaci la 5000 de oameni. Banii necesari pentru aceasta se vor scoate din dările pe ceai și zahăr.

In Teheran se afirmă, că șahul, înainte de efectuarea noilor alegeri, va încheia mai multe convenții cu Rusia. Pentru moment Șahul dispune de fonduri suficiente. Direcțiunea telegrafelor i-a pus la dispoziție suma de 50.000 tomani, iar oficiul vămilor 10.000. Sumele acestea i-au fost predate fără avizul ministrului de finanțe.

Cu privire la *schimbul de telegrame dintre regele Eduard și Șahul Persiei* »Daily-Expres« publică următoarele: Regele Eduard a telegrafiat lui Mahomed Ali, Șahul Persiei, cerându-i să retragă cazacii din jurul legației engleze din Teheran. Regele cere ca Șahul să-i răspundă pe cale diplomatică despre îndeplinirea acestei cereri. In nota sa telegrafică regele Eduard accentuiază, că atâta timp cât Șahul nu poate garanta viața locuitorilor, cei refugiați la legația engleză au dreptul a fi apărați.

Starea fondurilor năsăudene.

— Epilog.*) —

Dupăce, — parte din dezbaterile urmate în conferință după ținerea expozeului meu, parte din convorbirile, sfătuirile și părerile auzite afară de conferință între prietini și persoane cu mare durere pentru cauza fondurilor, — am văzut, că unii din frații grăniteri, — nu cu mai puțin interes, dar necunoscând în deajuns cauza, — nu m'au înțeles destul de bine, poate pentrucă 'n unele puncte nu au fost destul de clarificați; după ce poate și publicul aflător afară de ținutul nostru în unele cestiuni ale fondului nu e deplin indus și orientat, ca să poată judeca cauza limpede; dupăce în unii s'au alții s'ar putea naște nedumeriri privitoare la ținuta mea în special și a comisiunei în general față cu școalele fondaționale, ca să nu să deie cauză la discuții ziaristice, cari cu *invectivele lor nemeritate* nimicesc în oameni interesul și le reduc zelul pentru cauză: aflu de consult cu binevoitoarea permisiune a onorabilei redacțiuni a mai adauge câteva lămuriri la exposeul meu apărut în »Gazetă« începând din n-rul 128 a. c.

Din capul locului trebue să mărturisesc, că *eu principialminte nici când nu am fost și nu sunt pentru desființare de școale*, cu atât mai puțin, — de s'ar putea altcum—aș putea vorbi despre perirea școalelor fondaționale. Aceasta o știu prea bine toți d-nii comisiunei administratoare și foarte mulți din d-nii comitetului fondurilor.

Sunt aproape 10 ani, decând văzând necazul și cunoscând perfect finanțele fondului, eu însumi am propus, ca pentru acoperirea cuinquenalelor învățătorilor dela școalele fundaționale să cerem ajutor dela stat pe baza legei din 1893, tocmai așa precum au cerut și cer susținătorii școalelor confesionale. Dacă confesiunile au cerut și cer, din ce motiv să nu cerem noi, când venitul nu ni-e suficient, iar repartiții nu avem pe cine face?! Principiul susținerei școalelor m'a îndemnat să fac aceasta propunere *cu cea mai bună și curată intențiune.* Dar ce să vezi? Nu numai că propunerea nu s'a primit, dar am fost tras în tină și pe cale ziaristică! Acuma l'am cere bucuroși, dar nu-l mai căpătăm!

Am recurs apoi la alt expedient: *„La propunerea mea*, comisiunea fondurilor a înaintat un apel către comunele interesate în prima linie față de școalele fondaționale rugându-le, ca ele să subvenționeze cu o sumă corespunzătoare bugetul acestor școale; să le asigure astfel existența luând fiecare în bugetul comunal câte o subvenție anuală pentru aceste școale, și aceasta cu atât mai vârtos, deoarece școalele au caracter comunal, și mai ales comunele *Monorul*, *Hedinul*, etc., o puteau ușor face acestea neavând aruncuri comunale! Ba mai mult! Conducătorii respectivelor comune pe cale privată au fost făcuți atenți la toate împrejurările, ce pot obveni! Și, ce credeți, care a fost rezultatul? Absolut negativ!

Amintesc încă un caz. Pentru școala repetițională economică comuna Monor după lege trebue să plătească anual o sumă de 100 cor. Comuna n'a voit, fondurile au recurat și pentru acest bagatel au urmat atâta amar de scrisori, atâtea întreveniri și remonstrațiuni la ministeriu și totuși fondurile au tras scurta! Știu frații Monoreni lupta mea, când cu edificarea școalei din Monor, pentru care fondul a trebuit să contragă împrumut.

Știu Domnii învățători lupta mea în cauza ajutorului de 200 cor. dela comuna Năsăud pentru școala repetițională agronomică!

Da! Am avut și am simț pentru existința acestor școale, însă cei interesați nu m'au priceput, ori n'au voit să mă priceapă. Munca începută trebuia continuată conștiu și la timp de cele 3 comune interesate în prima linie: Năsăud, Borgoprund și Monor.

Voința și nizuința noastră a tuturora de a susținea școalele ne-a adus știrbirea autonomiei. Azi am ajuns acolo, că preliminarele acestor școale le compun curatoratele lor; apoi pe calea inspectorului reg. școl. se suștern comisiunei administrative a comitatului spre aprobare și numai apoi să trimit fondului susținător pentru a lua sumele în budget. Pe directorii acestor școale îi numește inspectorul regesc; cele mai multe cauze ale acestor școale acesta le judecă etc. etc. E bine așa? Totuși, dacă cineva cutează a expune azi limpede și adevărat starea lucrului dela aceste școale, frații mai deaproape interesați devin nervoși și ești expus atacurilor! *Zic, că omul acesta nu mai are simț pentru școală etc.*

Ar fi foarte bine să susținem școalele, dar când vedem că absolute ne lipsesc mijloacele, când aproape de 10 ani preliminariile se încheie cu deficit, și când trebuințelor celor mai arzătoare nu putem satisface, — datorința, sfântă avem să dezvălim situația, cum este să nu ne amăgim unii pe alții, să nu înșelăm cu tăcerea noastră pe descendenții fundatorilor! Datorință avem aceia, cari în urma poziției, ce ocupăm la fonduri ca membrii ai comisiunei administratoare, cunoaștem mai bine și mai de aproape situația și greutățile ei; cunoaștem răul ce ne roade; — să expunem starea neagră, cum este și eventualitățile ce ne așteaptă, ca astfel să prevenim relelor mai mari. Dacă nu am face aceasta, nu mai putem fi nici un moment vrednici de încrederea pusă în noi! *Nu cel ce vorbește și descopere răul este vrămșaș și dușman al instituținilor noastre, ci cel ce ascunde și tace și prin aceasta împedecă sanarea răului la timp.*

(Va urma.)

*) Dăm loc acestui articol ce-l primim dela d-l Dr. *Leon Scridon*, protonotar comitatens, fiind în strânsă legătură cu raportul publicat înainte cu câteva zile. — Red.

STIRILE ZILEI.

— 21 Iunie v.

Alteța Sa Arhiducele Leopold Salvator — scrie »Tel. Român« — a înapoiat vizita Escelenței Sale, Arhiepiscopului și Metropolitului nostru Ioan Mețianu, Miercuri după amiazi, la orele 4 și trei sferturi. Alteța Sa imperială și regală a stat la Inalt Prea Sfințitul domn Arhiepiscop și Metropolit cam treizeci de minute. Dela Escelența Sa, de care s'a despărțit în mod foarte cordial, Alteța Sa a plecat, în trăsura proprie, cu care venise la reședința arhiepiscopească, la casarma artileriei, unde a ținut inspecție. Alteța Sa imperială și regală a regretat mult, că așteptat fiind la casarmă, nu poate să viziteze și frumoasa noastră catedrală.

Ezamenul de gimnastică la școalele noastre medii se va ținea Luni în 22 Iunie v. în curtea de gimnastică la orele $5\frac{1}{2}$ p. m. In decursul exercițiilor libere și la aparate va cânta muzica militară. După încheierea examenului va urma premiarea celor mai buni gimnastici. In caz de timp nefavorabil examenul se amână pe altă zi. Intrarea 40 bani.

Părintele Hlinka din nou condamnat. Părintele Hlinka a luat o nouă pedeapsă, de astădată însă în bani. Afacerea e următoarea. Acum sunt doi ani părintele Hlinka întâlnind pe funcționarul Soós pe stradele Rozenbergului îl apostrofă pentru desele deputațiuni zadarnice ce se trimeteau la episcopul Párvy. Intre altele Hlinka spuse, că în chipul acesta se face risipă de bani publici. Tribunalul din Rosenberg, același care a condamnat pe Hlinka la doi ani temniță — deci foarte nepreocupat în chestie — a osândit pe părintele Hlinka la o lună temniță, dar curtea de cassație din Presburg, stabilind numai delictul ofensei de onoare, a schimbat verdictul la 600 de coroane amendă în bani.

De-ale canalizării. Ni se aduce la cunoștință că săptămâna viitoare se vor începe lucrările de canalizare în stradele: Johannis, Hirscher, rîul lat și în locul din fața școalelor ev. săsești.

Zăpadă în Maramureș. Din Sigetul-Marmației se telegrafiază, că eri au căzut mari ninsori în comitatul Maramureșului, nimicind recoltele bieților locuitori. In fața acestei grozave nenorociri s'a inițiat o mare mișcare, pentru a veni în ajutorul celor nenorociți.

In favorul copiilor săraci vor avea loc mâne după amiazi în parcul Rudolf serbări aranjate de reuniunile de binefacere din Brașov. La aceste serbări va concerta muzica orașului.

Producția Conservatorului din București. Joi la orele 3 și jum. d. a., a avut loc a doua și cea din urmă producție muzicală a Conservatorului de muzică și de artă dramatică din București. La sfârșitul examenului s'a cântat »Mama lui Ștefan-cel-Mare«, frumoasa baladă a d-lui Dima. Ansamblul soliștilor, corului și orchestrei a fost neîntrecut. Această grea bucată ne-a dat încă o dovadă de cât se muncește la Conservator. D-ra Bobora și d-l Folescu au fost la înălțimea corului și orhestrei. Au asistat: d-na Clotilda general Averescu, d-l Pompiliu Elliad, directorul general al teatrelor cu d-na, d-na Olănescu cu d-șoarele, d-l Tănăsescu, inspectorul învățământului muzical. »*V. N.*«

Camera comercială din loc ne anunță, că doamna văd. Siegens, proprietara fran-

zelăriei de lux de aici, a primit din partea regelui României, titlul de furnisoară a curții regale române.

Tuberculoza în România. Direcțiunea serviciului sanitar a întocmit o statistică privitoare la tuberculoza pulmonară în România pe anul 1905—1906. Din raport se constată că în 1905, au fost îngrijiți 4615 bolnavi, dintre cari au murit 700 și au mai fost 12.542 de conzultațiuni gratuite. In anul următor, au fost îngrijiți 3704 bolnavi, dintre cari au murit 620, iar conzultatiunile gratuite au fost în număr de 12.707. D-l Dr. Cantacuzino, directorul serviciului sanitar, a dispus să se construiască încă două noui spitaluri pentru tuberculoși, unul la Bisericani (Neamțu) și altul la Bàrnova (Vaslui), acesta din urmă purtând numele regretatului Dr. Ion Radovici.

In comunele rurale s'au dat 2721 conzultațiuni gratuite în anul 1905 și 3352 în 1906. In spitalele rurale au fost tratați 900, dintre cari au murit 119 în 1905 și 800 dintre cari au murit 90 în 1906. După sex, au murit la orașe, în 1905, 2495 bărbați și 1891 femei, iar în 1906, 2028 bărbați și 1550 femei. Cel mai mare contingent de tuberculoși îl dau muncitorii; în orașele Capitale au fost 17.88 la sută, iar în celelalte orașe 35.54 la sută în anul 1906. Meseriașii cu viața sedentară dau un contingent mai mare de tuberculoși decât ceialalți; agricultorii vin cu 10—14 la sută în 1905 și cu 14—22 la sută în 1906 în orașele mici.

Camera de comerciu și industrie din Brașov va ținea Luni în 6 Iulie n. la orele 3 p. m. o ședință plenară.

O dramă familiară. Din Newyork se anunță, că un comersant anume Turnor, care era foarte gelos, amenința pe femeia sa că dacă o va prinde cu vre-un bărbat, o va ucide. Duminecă d-na Turner se duse la biserică, întovărășită de fiul ei, un băiat de 16 ani. Turner, care o urmărea de la distanță, nu recunoscu pe fiul său și crezând că însoțitorul femeii ar fi un amant al ei, trase trei focuri de revolver asupra tînărului și două asupra femeii. Amândoi căzură greu răniți la pământ. Văzând înspăimântătoarea sa greșală, Turner îndreptă arma contra sa, dar glonțul îl atinse numai ușor, deoarece trecătorii îi smulseră arma din mână. La închisoare, Turner refuză să mănânce și să bea, deoarece voiește să moară de foame.

Ciuma în Egipet. Guvernul român a fost informat că la 29 Iunie st. n. s'a ivit la Alexandria (Egipet) un caz de ciumă bubonică. La Bagdad (Turcia de Asia) nu s'a mai ivit nici un nou caz de ciumă, dar au murit doi dintre bolnavii vechi. Direcțiunea generală a serviciului sanitar a luat toate măsurile de carantină pentru provenientele din acele localități.

Tuberculoza și telefonul. In urma unui articol publicat în ziarul medical »The Lancet« din Londra asupra primejdiilor de molipsire prin aparatele telefonice, s'a încercat o curioasă experiență la unul din telefoanele biroului postal din Central Exchange. Incercarea s'a făcut cu un transmițător, de pe gura căruia s'a luat tot praful găsit și s'a inoculat la doi purcei de India. Unul din ei a murit la 23 de zile după inoculare, iar autopsia a dovedit ravagiile tuberculozei. A doilea murit după 27 de zile și semnele de ftizie, cari de asemenea s'au constatat au îngăduit să se tragă concluzia, că germenii tuberculozei pot fi transmiși și prin aparatele telefonice. Prin urmare, e necesar să se desinfecteze periodic aparatele publice sau particulare. Aceasta se face zilnic la cele 50 de telefoane din Stock-Exchange din Londra cu ajutorul unui desinfector aprobat de departamentul postelor. Dar până acum, pilda aceasta n'a fost urmată. Se speră, că experiența dela Central Exchange va avea ca efect generalizarea acestei măsuri profilactice.

Muzică la promenadă. Muzica orașului va concerta Luni la orele $5^1/_2$ la promenada de jos. In program este luată și »Hora Sinaii« de Ventura.

Aviz. Din cauza repausului Dumineeal va fi deschisă mâne în orele de după amiazi numai farmacia d-lui F. Jekelius.

Două producțiuni publice culturale.

Râșnov, Iunie 1908.

Amice!

Ț'am fost promis, că din retragerea mea, aleasă de bunăvoie departe de sgomotul orașului, îți voi comunica din când în când câte ceva de interes general cultural. Imi împlinesc promisiunea. Ca om de școală, carele din tinerețe mă devotasem instrucțiunii publice, ori ce incident cât de neînsemnat relativ la școală mă impresionează și îmi cuprinde eul meu psihic cu un farmec, de care nu mă pot elibera pe deplin până ce nu-mi descarc sufletul fie cu cuvântul, fie cu scrisul de impresiunile produse și ideile cristalizate, consecință firească a oricărui proces psihic.

Am asistat aici la două producțiuni publice-culturale; la un maial sau mai corect zis Iunial, sărbătoare școlară și poporală într'o poeniță prea îngustă pentru desfășurarea jocurilor școlarilor și danțurilor tineretului dornic de astfel de petreceri. Un conglomerat de oameni de toate categoriile, postați sub umbra binefăcătoare a arborilor tineri, ce împrejmuia acest loc, alții în centru danțând cu focul tinereței fără să le pese de norii de pulbere produși prin frământarea solului nisipos de sub sprintenele lor picioare — îți face impresia, că acest popor plin de vigoare e menit a brava vitregitatea timpurilor și azi ca și în trecutul cât de depărtat, uneori nu mai puțin vitreg ca epoca luminilor, în care trăim și ne sbuciumăm a ne conserva individualitatea noastră etnică moștenită dela străbunii noștri valoroși în mersul repede și pe întrecute al evoluțiunei timpului prezent.

La vr'o două săptămâni după Iunialul de a doua zi de Rusalii, la 15 l. c. v. mi-se prezintă ocasiunea a doua a azista la altă producțiune și mai serioasă și mai apreciabilă din punctul meu de vedere. Duminecă se ținu aci esamenul de vară, ori anual, al școalei primare cu cinci clase în șase despărțăminte, conform legii, conduse de 5 învățători. Avizat de dirigentele acestei școale, că esamenul se începe precis la 1 oră p. m. mă grăbii a mă prezenta renunțând la repausul obicinuit și necesar unui bătrân ca mine, numai și numai să pot azista chiar dela începutul esamenului.

Insă esamenul începu abia la ora 2 p. m. Un incident fu pricina acestei întârzieri cam neplăcute asistenților. D-l inspector districtual de școale din acest protopopiat sosi cu trăsura sa din comuna sa de reședință, în care este și paroch, abia la timpul notat aci. Trec peste incident, dar în tesă generală nu pot a nu observa »sine ira et studio", că noi Românii suntem greu de disciplinat, punctualitatea noastră lasă încă mult de dorit. Să nu uităm mai cu samă în prezent, când evenimentele ne copleșesc cu repeziciunea fulgerului, că »ordo est anima rerum«, iar disordinea cât de neînsemnată ar fi ea în aparență, produce repede și pe nesimțite disarmonie puterilor acestui neam cu temperament sanguinico-coleric și cu toate aceste răbduriu și pacinic — aș putea zice prea răbduriu une-ori — notă aprețiată din punctul lor de vedere de adversarii noștri politici, cari îl încarcă de laude meritate și nemeritate cu meschina intențiune a-și descărca resentimentele, să nu zic ura seculară asupra conducătorilor poporului firești, inferându-i de instigatori-agitatori, sau în limbagiul trivial buitogatăi ai acestui popor blând, pacinic și flecsibil.

Esamenul s'a ținut în biserica spațioasă și frumoasă demnă de această comună fruntașe, căci în edificiul școalei, vechiu dar trainic și așezat la un loc din ori-ce considerație priincios sănătății școlarilor, lipsește încă o sală mai spațioasă. Un public număros, onorațiorii comunei, părinții și rudeniile elevilor se presentară la acest festival școlar urmărind cu interes viu răspunsurile copilașilor acestora vioi, sprinteni, curăței, deschiși în mișcări, gesturi, vorbe și cu deosebire în cântare. Un singur inconvenient mi-se păru a fi, resonanța prea tare a bisericei, încât din răspunsurile elevilor rostite cu voce plină, unele îți scapă.

Nu voiu face recensiunea modului de esaminare a domnilor învățători, din care poți întrevedea în multe casuri metoda de predare a materiei; ci mă mărginesc a apreția prestațiunile, cum mi-se prezintară, făcând unele observări subiective discutabile în ori ce caz, dar și cu bunăvoință făcute.

(Va urma).

Varietăți.

Ziarul »Comedia« din Paris a pus la cale un *interesant plebicist*. A redactat 11,000 circulări, pe cari a trecut numele celor 21 critici dramatici mai cunoscuți din Paris.

Aceste circulări s'au trimis apoi în provincie, autorilor dramatici, romancierilor, criticilor, artiștilor, directorilor de teatru, abonaților la teatru, cercetătorilor obicinuiți ai teatrului etc. cu rugarea de a arăta criticul preferat din listă.

Acel dintre concurenți care va avea cel mai mare număr de voturi va fi proclamat »prințul criticei«. — Și i-au sosit ziarului »Comedia« 10,125 răspunsuri, cari l'au scos în frunte pe Faguet, cu 1525 voturi, apoi A. Brisson cu 1368 voturi, Catule Mendès cu 1301 voturi, Jean Richepin, cu 978 voturi și Nozière cu 813 voturi.

La rândul lor însă Catulle Mendès și Brisson și-au dat votul pentru Faguet.

*

Până acum s'au cunoscut plante carnivore, cari mâncă până și șoareci, s'au cunoscut flori cari rîd și flori cari plâng, dar nu s'a auzit nici odată până acum de un *vegetal, care să fie apucat de tusă măgărească.*

Revista, *„Journal de la santé"*, a descoperit acest vegetal, care crește în țările tropicale și ale cărui fructe seamănă cu ale bobului. Această plantă e maniacă, e uneori apucată de mânie și ceeace e curios orice fel de praf îi face rău.

Indată ce se lasă pe frunzele ei un singur fir de praf, stomatele sau organele respiratoare ale plantei se umple cu gaz, se umflă până ce produc o explozie, care seamănă mult cu tusa măgărească a copiilor.

De bună seamă ar produce un interesant sgomot tusa, care s'ar produce aruncând praf mult pe câteva exemplare din această plantă.

*

Cu toate că s'a constatat că pământul e rotund și că ocolul lui se poate face într'un timp relativ scurt — și cu toate că toate unghiurile pământului afară de poluri sunt cunoscute, totuși s'a putut descoperi de curând, *rasse omenești încă necunoscute până azi.*

Astfel niște oameni de știință, Lumbolz și Diguet au descoperit în Mexico, care nu e nici un pământ nelocuit nici barbar, aproape de orașul Tepic (cu 20,000 locuitori) două popoare cu nume, cu limbă și cu viață aparte și necunoscută. Ei păstrează moravurile lor antice, ca și când n'ar fi început acolo o viață nouă prin venirea de atâtea veacuri a Europenilor în acel Nou Continent.

Dar și mai de curând un alt om de știință a descoperit în Siberia de nord tribul Yukoghirilor, cu desăvârșire deosebiți de ceilalți Eschimoși prin tipul lor, prin limba și prin moravurile lor.

Ei prind la căruțe cânii și femeile lor, iar pe bătrânii, ajunși nefolositori, îi omoară

M.

Cugetări și maxime.

Acela care caută gloria prin virtute, nu cere decât aceea ce merită.

*

Poporul și cei mari n'au nici aceleași virtuți, nici aceleași vițiі.

*

Comerțul este școala Inșelătoriei.

*

Credința este consolarea celor sărmani și teroarea celor fericiți.

*

Arta de a place e arta de a înșela.

Vauvenargues.

*

Când nu găsim liniștea noastră în noi înși-ne, e nefolositor a o mai căuta în altă parte.

*

Iubirea este pentru sufletul acelui ce iubește aceea ce sufletul este pentru corpul, pe care îl însuflețește.

*

Nu se blamează vițiul și nu se laudă virtutea decât din interes.

La Rochefoucauld.

ULTIME ȘTIRI.

Viena. 4 Iulie. Regele Eduard pleacă la 6 Iulie la Marienbad și între 7 și 8 ale lunei va fi oaspele Maj. Sale Monarhului la Ischl. Regele Angliei se va reîntoarce apoi la Marienbad, unde rămâne 3 săptămâni.

Londra. 4 Iulie. Din St.-Louis se telegrafiază că la Sedalia (statul Misuri) s'au ciocnit eri din cauza ceței două trenuri accelerate.

Sunt 8 morți și 20 răniți.

Berlin. 4 Iulie. „Vossische Zeitung" publică un articol intitulat „Rădăcinile răului din Macedonia" în care arată pe față și citând numele miniștrilor sârbi, bulgari și greci din Belgrad, Sofia și Atena, spune că aceștia sunt autorii crimelor asasinatelor, jafurilor și incendiărilor din Macedonia. Mai departe se citează numele acelor conzuli generali sârbi, bulgari și greci, din diferitele orașe ale Macedoniei, cari pun la cale și încurajiază crimele, sprijinând pe banditi.

Petersburg, 4 Iulie. Se telegrafiază din Taebris, că *revoluția și anarhia au luat acolo proporții îngrozitoare.* Mulțimea, și în special femeile caută să se refugieze la consulatul rusesc. Revoluționarii au încunjurat localul consulatului așa că mulțimea nu poate pătrunde. Pe străzi au loc masacre. Poporul este indignat împotriva Rușilor și sunt temeri că el va ațaca băncile rusești. Situația este foarte serioasă și nu corespunde întru nimic cu știrile oficioase, cari caută să ascundă gravitatea evenimentelor. De pretutindeni se anunță că poporul se înarmează.

„ALBINA" institut de credit și de economii

Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna lui Iunie 1908.

Intrate:

Numerar cu 1 Iunie 1908.	Cor.	26,139·90
Depunerĭ spre fructificare	„	153,417·32
Cambii rescumpĕrate . .	„	393,040·—
Conturĭ curente	„	11,266·53
Imprumuturĭ pe efecte și alte împrumuturĭ . . .	„	14,370·02
Imprumuturĭ pe producte .	„	—·—
Monetă	„	5,502·93
Comisiunĭ, cupoane și efecte	„	8,328·31
Băncĭ	„	180,994·54
Interese și provisiunĭ . .	„	24,157·58
Diverse	„	287,575·44
	Cor.	1,104,792·57

Eșite:

Depunerĭ spre fructificare .	Cor.	169,042·85
Cambii escomptate . . .	„	402,067·—
Conto curent	„	8,951·29
Imprumuturĭ pe efecte și alte împrumuturĭ	„	18,737·—
Imprumuturĭ pe producte .	„	—·—
Monetă	„	6,532·73
Comisiunĭ, cupoane și efecte	„	1,114·61
Interese și provisiunĭ . .	„	3,561·65
Spese și salare	„	4,128·38
Băncĭ	„	286,755·46
Diverse	„	179,193·84
Numerar cu 30 Iunie 1908	„	24,707·76
	Cor.	1.104,792·57

Dr. Nicolae Vecerdea
dirigent.

Iosif Oncioiŭ, contabil. Ioan Murăroiu, cassar.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

Cărți de rugăciuni.

Sonorul séu frumos r ĕ s u n ă tó-rele plânso-cânturĭ la mormêntul Domnului nostru Isus Christos de Ucenescu, ... —.24.

Carte de rugăciune de *Calistrat Cora* sunt cu: Cor. 1·40, 1·60, 1·80, 2·40, 2 60, 7·—, 8·40.

Laudu lui Dumnezeu costă —·90, —·60, 1·80, 2·10, 2·65, 2·80, 3·10, 3·50.

Cheia Raiului costă: —·75, 1·20, 1·40, 2·—, 3·50.

Versurile nascerei Domnului nostru Isus Christos, . . . —.12.

Visul Născĕtórei de D-ḑeu —.12.

Epistolie a Domnului nostru Isus Christos, ce a trimis'o Dumneḑeu din ceriu, ... —.24

Cărțĭ de rugăciunĭ întocmite de protopresbiterul Calistrat *Coca*, cu aprobarea Consistoriului Archiepiscopesc ortodox oriental din Cernăuțĭ cuprinḑênd diferite rugăciunĭ: rugăciunea de séră, cătră d-l nostru Isus Christos, îngerul păzitor cântarea de laudă pentru sfânta Născĕtóre. Rugăciunile în ḑilele de peste sĕptĕmână. Liturgia de Duminecă. Acatistul buneivestirĭ. Canóne. Rugăciunĭ de pregătire pentru mărturisire. Rugăciunile din sĕptĕmâna luminată. Rugăciunile din ḑiua Nascerei Domnului. Rugăciunĭ de cuprins felurit etc.

Tóte aceste cărțĭ sunt în diferite legăturĭ de la cele mai simple până la cele mai luxóse. Tóte însĕ sunt fórte frumóse și elegante. Prețul lor e felurit.

Cărți noi.

In institutul de arte grafice *„Minerva"* au apărut următoarele cărți frumoase:

N. Dunăreanu. „Răsplată" (nuvele). Prețul cor. 1.50.

I. L. Caragiale. „Momente, Schițe, Amintiri". Prețul cor. 2.—.

Maria Baiulescu. „Extaz" (poezii). Prețul cor. 1.50.

M. Sadoveanu. „Dureri înăbușite" ediția II. Prețul cor. 2.—.

Adina Gr. Olănescu. „Cugetări". Prețul cor. 1 50.

Guy de Maupassant. „O viață" (umilul adevăr) traducere de *Em. Gârleanu.* Prețul cor. 2·—.

Cor. Moldovan. „Cântarea cântărilor". Prețul cor. 1.—.

Calon Theodorian: „Sângele Solovenilor". Cor. 1·50.

Ion Bârseanul: „Dor pustiu". C. 1·50

C. Sandu-Aldea: „Sfaturile unui plugar luminat", cărticica I-a. 50 bani.